

ДАМЯН ДАМЯНОВ ВЪРХУ РЪКАТА Й...

chitanka.info

Върху ръката ѝ блестеше пръстен,
а в съвестта ми блесваше вина.
Но все пак мъж бях аз, макар невръстен,
макар и чужда тя, все пак — жена.
Макар че беше ден, тя свещ запали.
— Ще се венчаем — каза. — Как без свещ?!
... И пръв път се венча със женско тяло
един съвсем неопитен младеж.
Омъжена за друг. Прелюбодейка.
Уж правех грях, а пък усещях страх.
Страх не от бога. И не страх библейски —
страх от самия толкоз сладък грях...
Неизразимо сладък, неизпитван!
Сред бял ден свещ гореше. Като в храм.
Тя бе икона, а пък аз — молитва.
Тя беше Ева, а пък аз — Адам.
... Но ни змия, ни — ябълка на клона.
И може би затуй от този рай
дори и господ бог не ни изгони.
Когато изгоря свещта докрай,
самият той я духна със прозявка.
И опрости той нашите лъжи.
И тъй прелюбодейната „винчавка“
във паметта години продължи...

24.04.1991 г.

Издание:

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN
954-8100-03-7

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.